

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η έπανστασις ἔληξεν ἀκριβῶς τὴν 12, 5' μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Τὰ τυχαννοκτόνα ρίφη ἐκρύπτησαν πάλιν εἰς τοὺς καλεούς, τὰ ρεβόλθερ Μάουζερ ἀπετέθησαν εἰς τὰς δερματίνας θήκας, ήσυχασαν οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἄποι τοῦ στρατοῦ καὶ ἐν γένει ἀποκκτέστη ἡ τάξις καὶ ἡ ήσυχία. Τὸ μᾶλλον δὲ περίεργον εἶναι, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἔληξε διὰ μιᾶς κηδείας. Τοῦτο παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς ἄνω τῶν ἀδικρέρων θεατῶν τῶν ισταμένων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος καὶ παρατηρούντων μὲ βλέμμα σόκτου τὴν θεατρικὴν κηδείαν τοῦ φονευθέντος ταλαιπώρου ἔργατον νὰ ψιθυρίσῃ τὸ τοῦ Εὐκγγελίου: "Ἄφετε τοὺς νεκρούς θάπτειν τοὺς ἔχυτῶν νεκρούς.

❀

Ἡ ιστορία δὲν θ' ἀπομνημονεύσῃ ἵσως ποτὲ τὴν πολιτικὴν ταύτην κηδείαν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ βεβαίως θ' ἀπομνημονεύσῃ πρὸς ἐλαρότητα τῶν μεταγενετέρων τὸ συμβὸν ἐπεισόδιον, ὅτε ἡ πομπὴ διήρχετο πρὸ τοῦ Φρουραρχείου. Οὐλαμδὸς ἴππεων ἐκεῖ παρατεταγμένων ἐξιφούλκησε τῇ προσταγῇ τοῦ διοικούντος αὐτὸν ἀξιωματικοῦ διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν προπορευόμενον τῆς κηδείας σταυρὸν τὰς γενομισμένας τιμὰς, ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖς διαδηλωτικὴ ἐκλαβόντες τὸ κίνημα ὡς ἔχθρικὸν διεπικρίσθησαν ἐν ἀκαρεῖ. "Οτε συνῆλθεν ἐκ τοῦ φόρου τοῦ εἰς τῶν ἥγετῶν τῆς διαδηλώσεως μαθὼν τὴν ἀληθῆ σιτίαν, εἶπε μετ' ἀφελείας:

— "Α! νὰ γκιρετίσουν τὸν σταυρὸν ἥθελων!.. καὶ ἐγὼ ἐνόμισα πῶς ἥθελων νὰ μάς... ἀλλάζουν τὸν σταυρόν!

❀

Ἀξιοθήνητον δὲ ἡτο τὸ θέαμψ ἐνὸς διάκου, ὅστις καταληφθεὶς ὑπὸ πανικοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ἔκεινην τῆς ταραχῆς, παρήτησε τὰς ψαλμῳδίας καὶ ἔτρεχε μὲ τὴν στολὴν ἐν ἀταξίᾳ καταρυγών εἰς ἐν φρομακεῖον καὶ κρυγάζων, ὅτι δὲν ἐννοεῖ κατ' οὐδένα λόγον νὰ φονευθῇ.

Καὶ ἔπειτα θέλουν μερικοὶ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821. Δὲν βλέπουν πόπον ἡλλοιώθη ἔκτοτε δικριτισμὸς τῶν Διάκων!

❀

Μαχιμώτερος τοῦ διάκου ἐφάνη, εἰς ἄλλην ὅμως περιστασιν, εἰς ἱερεὺς, ὅστις κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνῷ ιερούργει κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς σταυροπροσκυνήσεως συνεπλάκη χριστιανικώτατα μετὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ προέβη μέχρι πυροβολισμῶν.

Τὸ γεγονός συνέβη εἰς τὴν Ρόμβην ἐκεῖ ὅπου συμβινοῦν ἀπό τινος δλᾶς αἱ ρήξεις καὶ αἱ συγκρούσεις ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι ὁ τέως εἰρηνικὸς ναϊσκος κατήντησε νὰ εἴναι παράρτημα τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου.

❀

Εὔτυχῶς, ὡς προείπομεν, τὰ πράγματα ἡσυχασσαν ἐγτελῶς, καὶ οἱ ἀνθρωποι ἐπεδόθησαν εἰς τὰ συνήθη ἔργα. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν πρώτην τροχιάν, εἶναι, ὅτι ἐπανελήφθησαν τακτικῶς, αἱ πρὸς στιγμὴν διακοπεῖσαι κλοπαὶ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

❀

Θὰ πεισθῇ ἐκ τῶν γενομένων ἀρά γε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ὁ πολιτικὸς Σύλλογος;

Θὰ ἡτο εὐχῆς ἔργον ἐν τούτοις τὸ ἀτίθασσον σωμα-

τεῖον, ὡς λέγεται, προετοιμάζεται νὰ προΐη εἰς νέα κινήματα, ἃτοι εἰς ὑπειθρίους συνεδριάσεις ἐν εἶδει συλλαλητηρίων. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο μέτρον ἵσως δὲν προέρχεται ἐξ ἐπανάστατικῶν σκοπῶν, ἡ πιθανωτέρα δὲ ἐξήγησις αὐτοῦ εἶναι, ὅτι δὲ Σύλλογος βλέπων δὲν κατορθοῖ τίποτε μὲ τὰ κινήματα, ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ τὸ ρίξῃ έξω.

❀

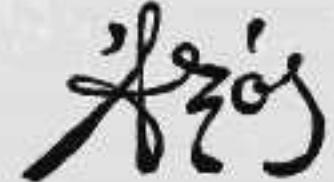
Ἐν τούτοις δὲ Βασιλεὺς ἐπιβάς τῆς Ἀμφιτρίτης μετέβη εἰς Πόρον καὶ ἐπιμεώρησε μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας τὴν αὐτόθι σταθμεύουσαν μοίραν τῶν πολεμικῶν ἡμῶν πλοίων.

Ἐμμεσοῖς ἀπόντησις βεβαίως εἰς τὰς ἔκτοζευθείσας κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας καὶ μομφᾶς ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς ἀδιαφορίας του. Ἰδοὺ ὅτι ἐνδιχθέοεται καὶ φροντίζει διὰ τὴν ποίρα γραμμήν!

❀

Ἐκεῖθεν ἡ Αὔτοῦ Μεγαλειότης ἀπόρκος μετέβη εἰς Νεταλιούς, τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ κτήμα.

Ορθὸν καὶ δίκαιον ἀφοῦ εἶδε καὶ ἔκάτοις τὸν ἰδικόν μας Πόρον, ἐδικαιούντο νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῶν ἰδιαίτερων αὐτοῦ πόρων.

ΠΕΡΙ ΡΑΦΤΟΠΟΥΔΟΥ

Δένθι θεωροῦμεν πρέπον ν' ἀφίσωμεν ἀπάρατήρητον τὴν ἐκδηλουμένην προσπάθειαν τινῶν, δπως προκαλέσωσι τὴν συρπάθειαν ὑπὲρ τοῦ διεθνοῦς περιελεοῦς Ραφτόπούλου. Ἀπὸ τῶν πρώτων περὶ αὐτοῦ εἰδήσεων, διεδόθη ἡ ἴδεια τῆς κλεπτομακίας δῆθεν τοῦ ἀπεχθούς τούτου νέου παρ' ἀνθρώπων ἐντελῶς ἀδεῶν τῆς ψυχιατρίας καὶ τῆς ιατροδικαστικῆς. Ἐάν θρεπει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις μαρία εἰς οἰονδήποτε κακούργημα, δπως ἀπαλλαγῶσιν εὐθύνης οἱ ἔνοχοι, δλοι οἱ κακούργοι θὰ ἡσχη ἀκταδίκτοι, ως δῆθεν πάσχοντες ἀπὸ κλεπτομακίαν, φονομακίαν, πλαστογραφομακίαν, τακμασιμακίαν, καῦμεδομακίαν, παραχαρακτομακίαν, καὶ ἀλλας μακίας, δις δυσκολεύεται νὰ ὀνομάσῃ καὶ διὰ τοῦ σεμνώτερος κάλλους. Τοικύτη τάσις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, δὲν εἶναι δὲ πρωτορχής εἰς τὴν νομολογίαν μας, καὶ ἐσχάτως μάλιστα προτετέθη καὶ ἀλλη ἀπαλλακτικὴ περίπτωσις. τὸ ἐγκληματεῖν γάριγ παιδιάς. Τοικύται δημως ἴδεια: δὲν ἐπικρατεῖσι καὶ ἐν Γαλλίᾳ, δπου ἀνυπερθέτως θὰ δικασθῇ ὁ νεαρὸς ἀντολίτης Ραφτόπούλ. Ἐκεῖ ἀλλως ἀκμάζουσιν κι εγετική νομική καὶ ιατρικὴ ἐπιστήμη, ὥστε δυνάμεικη νὰ ἔχωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ γαλλικὴ δικαιοσύνη οὔτε θὰ χρισθῇ οὔτε θὰ ἀδικήσῃ. Ἄλλ' ήμεται ἐν τούτοις τῷ αὐτῷ χρώμενοι δικαιώματι τῶν ὑπὲρ τῆς κλεπτομακίας προδικαζόντων, ἀποφεύγοντες, ὅτι ὁ Ραφτόπούλος ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ γνωσθέντων πχρουσιαζει δλκ τὰ χαρακτηριστικὰ φύσεως κακούργου, δην δυστυχῶς ἀπεδιέφθειρεν ἡ τῆς κοινωνίας μας ἔνοχος ἀνοχή. Δικτί εἶδόθη ὁ τίτλος τοῦ διδάκτορος εἰς καταφρακτή ἐγκληματίαν; Δικτί κατέδεχοντο ἀνδρες ἔντιμοι νὰ ἔρχωνται εἰς συνέφειαν πρὸς τοιοῦτο πρόσωπον; Ἀπέναντι λοιπὸν τοικύτης ἡθικῆς χαλαρώσις τῆς κοινωνίας, ἀς κάμη τούλαχιστον τὸ

χρέος του ὁ ἀνεξάρτητος τύπος, ἀμειλίκτως καταστιγματίζων ὅχι πλέον τὸν ἐν χερσὶ τῆς γαλλικῆς δικαιοσύνης κακούργον, ἀλλὰ τοὺς ὑποθαλψυντας διὰ τῆς ὄνοχῆς των τὴν αἰσχρότητα αὐτοῦ.

Ο ΗΡΩΣ

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ κούνημα θὰ κάρη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ κόσμο θὰ τρελλάρη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς βάλῃ φόκο.
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ μᾶς φοράρει στόκο,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ ζέω θὰ τὸ φέκη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς τὸ βροτήξῃ.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τῶχει σφίξει τρέλλα,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τῶχει πιάσει λέσσα,
πέντε κάποτε κρατεῖ, πότε μαραθέλα,
καὶ ὅτη μέση τῆς φωτειᾶς τρέχει ὀλοτσα.
Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς βγάλῃ φέσταις
μὲς ὅτα χάλα μας αὐτά, μὲς ὅτης πρώταις ζέσταις.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τὸ σχοινὶ τεττόνει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τὴν φωτειὰ φουντόνει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ καὶ τρελλοῦσα σαστίζει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ δὲ τη φθάσῃ λέσι.
Ἐτα ράπτη δυστυχῆ μάρτυρα βαπτίζει,
καὶ ὅτερος κόσμος προσπαθεῖ τὰ φαρῇ πᾶς κλαίει.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ ποῦχει ἀποφόρρα
ἐπαράστασι ἵπτει θέλει τρελλοθόρρα,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς ἀρμπτώσῃ,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θέλει τὰ σκοτώσῃ,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θέλει καὶ ἄλλο πτεῦμα
καὶ ἄλλα ὅτε διηρί καὶ χαλκᾶ ὅτε στέμα.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ εἶτε ὅτι κάρει,
τοῦτο δέκα καὶ τιμὴ γὰρ τὸν Δεληγάρρη,
τοῦτο κάποτε κίνεται δέο τὸν τὸ κόμμα,
τοῦτο εἶτε ἡ ζωὴ καὶ τὸ μόρος στόμα,
καὶ ἄτ τοῦ λείψη καὶ αὐτό, πᾶν τὰ ξεφωτήματα,
πάσι καὶ ὁ θεωρῆς, πᾶν καὶ τὰ κοντήματα.

Η ΚΛΟΠΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

(παντομίμα σκηνο - τεντ.)

ΣΚΗΝΗ Α'

Φαίνεται ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου φωτιζομένη ἔξαισίως ὑπὸ τῆς πλησιφασοῦσες σελήνης. Είναι ἡ τρίτη ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅταν ἀνοίγεται ἐν ἐκ τῶν παραθύρων καὶ ἔξερχεται πηδῶν εἰς τὸ ἀνδρον ἀνθρωπός τις φέρων σακκίδιον πλήρες νομισμάτων ἀρχαίων καὶ νέων. Ἐκ τοῦ ἀνδροῦ κατέρχεται ως ἡλεκτρισμός διὰ . . . τοῦ κεραυνογάγωγοῦ καὶ ἀφίνει ἕχη τῆς διαβάσεως του ὄλιγα νομίσματα καὶ πολλὰς ἀμφιβολίας.

ΣΚΗΝΗ Β'

Τὴν πρώτην ἀνακαλυφθείσης τῆς κλοπῆς τῶν νομισμάτων δέλος ὁ κόσμος είναι ἀνάστατος. Πάντες οἱ συναθροί-

σθέντες ἐλεύθεροι πολιτοῦ: "Ἐλληνες ἐκφέρουσι τὴν γνώμην τῶν" ἡ μόνη ἡτοι δὲν εἶχε γνώμην ἡτο ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἡτοι μετὰ τῆς Ἀστυνομίας, ως ἡτο ἐπόμενον, τὸ ἔμαθε τελευταῖς. "Ο κ. Ποστολάκας λιποθυμεῖ.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Τὸν θόρυβον καὶ τὴν προτέραν ζωὴν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς διαδέχεται νεκρικὴ σιγὴ ἐπὶ τέσσαρας ὀλοκλήρους μῆνας. "Ο ἐκ Κεφαλληνίας βουλευτὴς κ. Τυπάλδος ἐπερωτᾷ διὸς ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις σιωπῶσι. Δευτέρα λιποθυμία τοῦ κ. Ποστολάκα.

ΣΚΗΝΗ Δ'

Μετὰ τέσσαρας μῆνας δημοσιεύεται, ὅτι ἡ κλοπὴ τοῦ Μουσείου δὲν ἡτο μικρὰ διὸν τὴν Β.Ι.επερ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, καὶ ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ εἰδήσει ἐπανέρχεται πάλιν τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὰ βλέμματα τῆς ἀνακρίσεως στρέφονται εἰς ἐν μόνον σημείον, ως τὰ τῶν ἴππων εἰς τὸ μαγγανοπήραδον. "Ο κ. Ποστολάκας προφύλακίζεται καὶ . . . λιποθυμεῖ ἐκ τρίτου.

ΣΚΗΝΗ Ε'

Μικρὰ πρώτην δημοσιεύεται τηλεγράφημα ἐκ Πλατείων, ὅτι συνελήφθη αὐτόθι Ραφτόπουλός τις, ὁ ὅποιος ἐκλεψε τὸ περὶ τὴν ὁδὸν Λουδούκιαν σαστημα τοῦ Feuardent, καὶ ὁ ὅποιος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐλήστευε καὶ τὸ ημέτερον Μουσεῖον. Ἀμέσως δέλοι δύμνουσιν ὅτι ἐγνώριζον τὸν κλέπτην. Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Ὀφθαλμιατρείου ισχυρίζονται, ὅτι τὸν εἶδον μὲ τὰ μάτια τους περιφερόμενον ἔξιθεν τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς κωφάλαλος βεβαιοῦ, ὅτι τὸν ἦκουσε πηδῶντα καὶ ὅτι τοῦ ἐφώναξε μάλιστα καὶ ἔτερος παράλυτος περισσότερον ἀπὸ τὸν τοῦ Εὐκγελίου, δρκίζεται ὅτι τὸν κατεδίωξεν, ἀλλὰ δὲν τὸν συνέλαβεν. "Ο κ. Πρωθυπουργὸς συγχαίρει πάντας τούτους.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Δὲν ἐγένετο πρὸ δεκαετίας κλοπὴ, ἡτοι νὰ μὴ ἀπεδόθη εἰς τὸν Ραφτόπουλον. "Ολοι οι Ἐλληνες ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἐκλαπησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ δέλοι δηλώνουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχουσι μετὰ τοῦ ἀχρείου αὐτοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Πολλοὶ ἀποδίδουσι καὶ τὴν κλοπὴν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου εἰς τὸν πεντετέτη τότε Ραφτόπουλον.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

(πιθανὸν νὰ συμβῇ)

"Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἀποδεικνύεται ἡ κλοπὴ τοῦ Νομισματικοῦ ἡμῶν Μουσείου ὑπὸ τοῦ Ραφτόπουλου. "Ολοι φαίνονται πάλιν βέβαιοις ὅτι ἡ κλοπὴ δὲν ἔτοι δυνατὸν νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ραφτόπουλου. "Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἀνακαλεῖ τὰ συγχρητήριά του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς διακοπέσας λιποθυμίας του ὁ κ. Ποστολάκας.

ΣΚΗΝΗ Β'

(Θὰ συμβῇ ἀρεβάτως)

Οὐδεὶς συλλογίζεται τὴν κλοπὴν, διότι δὲλλα ζητήματα ἀπασχολοῦσι τὸν τόπον. Τὸ ἔγκλημα παραγγράφεται καὶ . . . ἀποθεοῦται ἡ Δικαιοσύνη τῆς πατρίδος μας, ἡτοι ἀπὸ τῶν παλαιοτάτων χρόνων ὄρθως ἀπεικονίζεται τυφλή.